

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200882
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016200882.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a z členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Marty Molnárovej v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 310, Tulčík, IČO: 31 303 862, právne zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor opravných prostriedkov, Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, za účasti: Lesy Slovenskej republiky, š.p. - odštepny závod Beňuš, Beňuš č. 455, IČO: 36 038 341, zastúpený advokátom: JUDr. Zdenko Roštár, Nám. M.R. Štefánika 19, Brezno, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2016/019977-002 zo dňa 27. júna 2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/117/2016-62 zo dňa 25. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/117/2016-62 zo dňa 25. januára 2017 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

2. Rozhodnutím žalovaného č. OU-BB-OOP3-2016/019977-002 zo dňa 27. júna 2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) žalovaný zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Brezno č. OU-BR-OSZP-2016/002314-13, ev. č.: 3/§14/2016 zo dňa 08.04.2016 (ďalej len „prvoinštančné rozhodnutie“), ktorým bol vydaný súhlas podľa § 14 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „Zákon o ochrane prírody“) na pozemnú aplikáciu chemickej látky - Roundup Biaktiv v území s tretím stupňom ochrany prírody a krajiny, v centrálnej časti území Národného parku Muránska planina a Národného parku Nízke Tatry, kat. úz. obcí E., P., E., G., Y., E., X. L. Y., G., J., J. a J., v lesných porastoch LUC Telgárt, Červená Skala, Pohorelá, Závadka nad Hronom, Polomka, Brezno. V súlade s § 82 ods. 12 zákona o ochrane prírody a krajiny určil podmienky vykonania činnosti, ku ktorej dal súhlas, a to pod bodmi 1/ až 13/ uvedenými vo výroku rozhodnutia. Zároveň vo výroku uviedol, že v zmysle § 89 zákona o ochrane prírody a krajiny na návrh alebo z vlastného podnetu môže súhlas zrušiť alebo zmeniť, a taktiež, že tento súhlas nenahrádza povolenia alebo

rozhodnutia vyžadované podľa iných právnych predpisov. Týmto rozhodnutím prvostupňový orgán verejnej správy vyhovel žiadosti navrhovateľa Lesy SR, š. p. zo dňa 03.03.2016 o vydanie súhlasu na aplikáciu predmetnej chemickej látky. Listom zo dňa 18.03.2016 č. OU-BR-OSZP-2016/002314 oznámil prvostupňový orgán verejnej správy začatie konania o žiadosti a upovedomil o tom známym účastníkom konania a dotknuté orgány štátnej správy. Pri rozhodovaní zohľadňoval stanovisko odbornej organizácie Štátnej ochrany prírody SR S- NAPANT, a taktiež stanovisko ŠOP SR S- NP Muránska planina, ktorí zaujali kladné stanovisko s určenými podmienkami. Prihliadol aj na stanovisko OÚ Brezno, odbor starostlivosti o životné prostredie, úsek štátnej vodnej správy. Kladné vyjadrenie dal do zápisnice aj zástupca Okresného úradu Brezno, pozemkového a lesného odboru.

II.

2. Sťažovateľ podal správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu z nasledujúcich dôvodov:

- rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť dňa 04.07.2016. Napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, za predpokladu splnenia stanovených podmienok fakticky neumožnilo aplikáciu dotknutého chemického prípravku od 01.01.2017, t. j. dochádza k naplneniu požiadavky žalobcu pri ochrane prírody, ktorej sa žalobca dovoľával. Správny súdny poriadok umožňuje správne súdu odkloniť sa od zisteného skutkového stavu v čase vydania napadnutého rozhodnutia v prípade jeho zmeny. Správny súd zastával názor, že uplynutie doby, v ktorej by bolo možné realizovať činnosť, na ktorú bol daný žiadateľovi súhlas, by bol takou zmenou, na ktorú bolo potrebné prihliadnúť pri posudzovaní opodstatnenosti žaloby.

- ak by správny súd za daného stavu zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie (vrátane prvostupňového rozhodnutia) a vrátil vec prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie s pokynom pre ďalší postup, čoho sa dožadoval žalobca z dôvodov namietaných v žalobe, znamenalo by to len formálne zopakovanie procesu, resp. vydanie procesného rozhodnutia (zastavujúceho), ktoré by pre žalobcu vo vzťahu k skutkovej stránke veci nepredstavovalo reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech.

- správny súd po primárnom preskúmaní otázky, či bol žalobca ukrátený, resp. dotknutý na svojich právach, dospel k záveru, že tomu tak nie je, pretože v dôsledku uplynutia doby, v ktorej bolo možné realizovať pozemnú aplikáciu chemickej látky Roundup Biaktiv, na ktorú bola daná autorizácia - do 31.12.2016 (v zmysle Zoznamu autorizovaných prípravkov...), neprichádzalo už do úvahy výkon žalobou napadnutého rozhodnutia.

- žalobnú námietku o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, správny súd považoval za neopodstatnenú. Žalovaný zvolil štruktúru odôvodnenia rozhodnutia vydaného v odvolacom konaní neštandardným spôsobom, avšak správny súd mal za to, že rozhodnutie bolo napriek tomu zrozumiteľné. Žalovaný si osvojil závery prvostupňového orgánu verejnej správy, na ktoré podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, zopakoval ich s tým, že vyhodnotil, že postup prvostupňového orgánu bol súladný s aplikovanými zákonmi, t. j. zákonom o ochrane prírody a Správnym poriadkom. Ak prvostupňový orgán vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie, nebolo vylúčené, aby odvolací orgán len odkázal na správnosť záverov prvostupňového orgánu. Nie je nevyhnutné zopakovať túto argumentáciu, ak z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia a zo stanoviska prvostupňového orgánu k odvolaniu, ktorého podstatnú časť odvolací orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia tiež uviedol, vyplýval záver aj k odvolacím námietkam, ktorý si orgán rozhodujúci o odvolaní výslovne osvojil.

- správny súd poukázal na to, že pokiaľ by rozhodnutie bolo nepreskúmateľné, táto skutočnosť by sama o sebe bránila samotnému preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia aj z ďalších namietaných dôvodov. Správny súd poukázal na stanovisko Nejvyššího správného soudu České republiky v rozhodnutí zo dňa

30.06.2010, sp. zn. 9As/2/2010, ktorý konštatoval, že pokiaľ by išlo o rozhodnutie nepreskúmateľné, v podstate už z lingvistickej stránky veci vyplýva, že nepreskúmateľné rozhodnutie nemožno vecne preskúmať. Nebolo možné sa zaoberať hmotnoprávnou argumentáciou, pokiaľ preskúmané rozhodnutie neobstalo ani po formálnej stránke. Ak by žalobca brojil proti napadnutému rozhodnutiu aj z hľadiska hmotnoprávnej, potom namietanie nepreskúmateľnosti sa javí ako účelové.

III.

3. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. f) a písm. g) S.s.p., t. j. že krajský súd v konaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. najmä uviedol, že:

- žalobca je zainteresovanou verejnosťou a jeho aktívna legitímácia na podanie žaloby vyplývala z tvrdenia, že napadnutým rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia,
- krajský súd sa s námietkou nezrozumiteľnosti a nedostatku odôvodnenia rozhodnutia žalovaného aj prvostupňového orgánu nezaoberal, ako aj posúdenie ponechal na abstraktnú a akademickú úvahu,
- vydanie odborného stanoviska okresným úradom v sídle kraja je zákonom predpísaným spôsobom zistenia možností významného vplyvu na územie sústavy chránených území, jeho neexistencia je nielen porušením ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ale aj skutočnosťou, ktorá nesporne robí zistenie skutkového stavu nedostačujúcim,
- zo žiadneho ustanovenia Správneho súdneho poriadku nemožno vyvodit' záver, že by rozhodnutie, ktoré bolo v čase podania žaloby spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, mohlo v priebehu konania pred správnym súdom túto vlastnosť stratiť.

5. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol:

- že prvostupňový orgán v zmysle § 28 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z.z. nepredpokladá vplyv na životné prostredie, ktoré podporili vo svojich stanoviskách aj odborné organizácie ochrany prírody- Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky.
- že navrhovaná činnosť - aplikácie chemickej látky je možné vykonať za určenia obmedzujúcich podmienok, ktoré sú určené v stanoviskách odborných organizácií a ŠVS, ako aj charakter lokalít, centrálna časť NP, s výskytom biotopov chránených druhov živočíchov, územie európskeho významu SKUEV 0310 Kráľovoľské Tatry a SKUEV 0225 Muránska planina a chránené vtáčie územie CHVÚ 018 Nízke Tatry a CHVÚ 017 Muránska planina-Stolica.

7. Žalovaný ďalej uviedol stanoviská Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky.

IV.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

9. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo

právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

10. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

11. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil prvoinštančné rozhodnutie, ktorým bol udelený súhlas na pomieštnu pozemnú aplikáciu chemickej látky Roundup Biaktiv.

12. Podľa § 28 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny chránené vtáčie územia, chránené územia európskeho významu a zóny chránených území podľa § 27 ods. 9 sú súčasťou európskej sústavy chránených území, ktorej cieľom je zabezpečiť priaznivý stav ochrany biotopov európskeho významu a priaznivý stav ochrany druhov európskeho významu v ich prirodzenom areáli.

13. Podľa § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so starostlivosťou o územie patriace do európskej sústavy chránených území, navrhované chránené vtáčie územie alebo územie európskeho významu (ďalej len „územie sústavy chránených území“) alebo nie je pre starostlivosť oň potrebný, ale ktorý pravdepodobne môže mať samostatne alebo v kombinácii s iným plánom alebo projektom na toto územie významný vplyv, podlieha hodnoteniu jeho vplyvov na takéto územie z hľadiska cieľov jeho ochrany.

14. Podľa § 28 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny každý, kto zamýšľa uskutočniť plán alebo projekt podľa odseku 2 (ďalej len „navrhovateľ“), je povinný predložiť návrh plánu alebo projektu na posúdenie orgánu ochrany prírody. Táto povinnosť sa nevzťahuje na plány alebo projekty, ktoré sú predmetom posudzovania vplyvov podľa osobitného predpisu.

15. Podľa § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny okresný úrad v sídle kraja vydá k návrhu plánu alebo projektu podľa odseku 3 odborné stanovisko k možnosti jeho významného vplyvu na územie sústavy chránených území. Ak sa plán alebo projekt má uskutočniť na území viacerých krajov, odborné stanovisko vydá ten okresný úrad v sídle kraja, na území ktorého sa má uskutočniť najväčšia časť plánu alebo projektu. Odborné stanovisko môže vydať aj ministerstvo alebo okresný úrad v sídle kraja z vlastného podnetu, ak podnet na jeho vydanie bol zistený počas konania o vydanie výnimky, súhlasu alebo vyjadrenia podľa tohto zákona. Ak podľa odborného stanoviska plán alebo projekt môže mať samostatne alebo v kombinácii s iným plánom alebo projektom významný vplyv na toto územie, je predmetom posudzovania vplyvov podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 54 ods. 1 písm. b), písm. d) zákona o ochrane prírody a krajiny dokumentácia ochrany prírody a krajiny najmä

b) vymedzuje chránené územia a ich ochranné pásma vrátane zón a stupňov ich ochrany, biotopy chránené týmto zákonom, chránené druhy a územia medzinárodného významu, stanovuje zásady ich vývoja vo vzťahu k činnostiam jednotlivých odvetví,

d) obsahuje návrh asanačných, rekonštrukčných, regulačných alebo iných zásahov do územia a ďalších preventívnych alebo nápravných opatrení v územnej ochrane, druhovej ochrane a ochrane drevín.

17. Podľa § 54 ods. 2 písm. d) zákona o ochrane prírody a krajiny dokumentáciu ochrany prírody a krajiny tvoria dokumenty osobitne chránených častí prírody a krajiny.

18. Podľa § 54 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny dokumenty starostlivosti sa vyhotovujú najmä na účel uvedený v odseku 1 písm. b) až d) a tvoria ich

a) programy starostlivosti o chránené územia a chránené stromy,

b) programy starostlivosti o druhy rastlín a živočíchov,

- c) programy záchrany osobitne chránených častí prírody a krajiny,
- d) programy starostlivosti o lesy.

19. Podľa čl. 6 ods. 3 Smernice akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so správou lokality alebo nie je potrebný pre ňu, ale môže pravdepodobne významne ovplyvniť túto lokalitu, či už samotne, alebo v spojení s inými plánmi alebo projektmi, podlieha primeranému odhadu jeho dosahov na danú lokalitu z hľadiska cieľov ochrany lokality. Na základe výsledkov zhodnotenia dosahov na lokalitu a podľa ustanovení odseku 4 príslušné vnútroštátne orgány súhlasia s plánom alebo projektom iba po presvedčení sa, že nepriaznivo neovplyvní integritu príslušnej lokality, a v prípade potreby po získaní stanoviska verejnosti.

20. Podľa čl. 6 ods. 4 Smernice ak sa aj napriek negatívnemu odhadu dosahov na lokalitu a pri neexistencii alternatívnych riešení plán alebo projekt musí realizovať z dôvodov vyššieho verejného záujmu, vrátane záujmov sociálnej a ekonomickej povahy, členský štát prijme všetky kompenzačné opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že celková koherencia sústavy Natura 2000 bude ochránená. O prijatých kompenzačných opatreniach informuje Komisiu.

21. Ak sa v príslušnej lokalite vyskytuje prioritný biotop a/alebo prioritný druh, jediné dôvody, ktoré môžu prichádzať do úvahy, sú tie, ktoré sa týkajú zdravia alebo bezpečnosti ľudí, priaznivých dôsledkov primárneho významu na životné prostredie alebo tiež stanoviska Komisie k ďalším nevyhnutným dôvodom vyššieho verejného záujmu.

22. Najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že je potrebné napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie lebo nie je v súlade so zákonom.

23. Po preskúmaní veci sa najvyšší súd nestotožnil s názorom krajského súdu ako aj názorom správnych orgánov, ktorí stotožnili starostlivosť o les so starostlivosťou o chránené územie. V danom prípade ide o porasty na území s III. stupňom ochrany prírody a krajiny na území Národného parku Muránska planina a zároveň sa nachádzajú aj v území európskeho významu SKUEV 0225 Muránska planina, chránenom vtáčom území CHVÚ 018 Nízke Tatry, ako aj v chránenom vtáčom území CHVÚ017 Muránska planina - Stolica.

24. Najvyšší súd k veci uvádza, že krajský súd ako aj správne orgány nesprávne právne posúdili ustanovenie § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny. Z dôvodu, že predmetné územie patrí do chráneného územia, tak podľa názoru najvyššieho súdu akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so starostlivosťou o územie patriace do európskej sústavy chránených území, podlieha hodnoteniu jeho vplyvov na takéto územie z hľadiska cieľov jeho ochrany, tak ako to vyplýva z § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny. Uvedený záver vyplýva aj z čl. 6 ods. 3 a ods. 4 Smernice. Preto nie je možné obísť dané ustanovenie uvedením, že ide o činnosť, ktorá priamo súvisí so starostlivosťou o les, a preto nie je naplnená hypotéza ustanovenia § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny, pretože ide o územie patriace do územia sústavy chránených území. Starostlivosť o územia patriace do európskej sústavy chránených území sa zabezpečuje v súlade s dokumentáciou ochrany prírody podľa § 54 zákona o ochrane prírody a krajiny. Skutočnosť, či je určitá činnosť potrebná pre starostlivosť o územie európskej sústavy chránených území, nie je výsledkom ad hoc posúdenia potreby ochrany tohto územia a jej nástrojov, ale vyplýva z dokumentov starostlivosti. V prípade, že je táto činnosť súčasťou dokumentov starostlivosti, ide o činnosť potrebnú pre starostlivosť o dotknuté chránené územie.

25. Najvyšší súd ďalej uvádza, že z napadnutých rozhodnutí správnych orgánov je zrejmé, že pred rozhodnutím o udelení súhlasu (prvoinštančné rozhodnutie správneho orgánu) nebolo vydané odborné stanovisko okresného úradu v sídle kraja o tom, že činnosť žiadateľa, aplikácia chemických látok, nemôže mať významný vplyv na územie sústavy chránených území (§ 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny). Kasačný súd poukazuje, že aj správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí

uviedol, že z hľadiska predbežnej opatrnosti by bolo vhodné nepoužívať žiadne chemické látky v chránených územiach, pretože nevedia predpokladať ani zmerať ich dlhodobý a kumulatívny dopad na ekosystémy a biodiverzitu.

26. Najvyšší súd ďalej vytýka správnym orgánom, že sa vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali ani s ochranou biotopov a biotopov druhov, pre ktoré boli územia vyhlásené za chránené a zaradené do sústavy NATURA 2000.

27. Súd poukazuje na to, že „zákon v § 99 písm. g) upravil zastavenie konania, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d)... Ako príklad zastavenia konania z dôvodu odpadnutia predmetu prieskumu možno uviesť stratu účinkov preskúvaného rozhodnutia alebo opatrenia, no bez jeho formálneho zrušenia na základe protestu prokurátora alebo mimoriadneho oprávneného prostriedku. O takýto prípad pôjde najmä pri faktickej konzumácii týchto účinkov alebo uplynutí lehoty, na ktorú bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy vydané, resp. pri inom následnom administratívnom postupe... O stratu účinkov rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy v dôsledku uplynutia lehoty pôjde vtedy, ak subjektívne práva vyplývajúce zo žalovaného rozhodnutia alebo opatrenia boli viazané len na určitý čas a jeho uplynutím zanikli bez toho, aby došlo k ich realizácii. Príkladom môže byť rozhodnutie vydané v zmysle § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny. Ak však už dané subjektívne práva boli uplatnené, nemožno ani v dôsledku uplynutia času bez ďalšieho zastaviť správne súdne konanie a ani žalobu zamietnuť ako bolo v predmetnom spore a odmietnuť súdnu ochranu, pretože jej primárny obsah založený na možnosti zrušenia nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia sa tým dostáva do sekundárnej podoby, ktorej podstatou je vytvorenie základu pre náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.“ (Baricová, J.; Fečík, M.; Števček, M.; Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018. s. 553).

28. Najvyšší súd na základe vyššie uvedených záverov konštatuje, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobu zamietol. Pretože samotné preskúvané rozhodnutie žalovaného trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/117/2016-62 z 25.01.2017 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude jasne definovať a ustáliť predmet konania, vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť. Najvyšší súd zároveň zdôraznil, že krajský súd je viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

30. Podľa § 467 ods. 3 SSP ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

31. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici a vec mu vrátil na ďalšie konanie a v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

32. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.